

چیران ناپذیر نبوده است. انقلاب اسلامی ما توانسته از مرزاها و مأمورای مرزاها عبور کند و به تمام دنیا برسد و این تحول و بازسازی در خیلی از مقوله ها و رشته ها مثل - پوستر سازی - تراکت - نقاشی - دیوار نویسی - شعر و غیره - بچشم میخورد. این تحول فقط منحصر به یک دسته نبود شما اگر به حوزه اندیشه و هنر اسلامی سر بر زنید، میتوانید نظایر این، مقوله ها را در انجا مشاهده کنید. شعرهایی که در دیروز گفته میشد و اینک سروده میشود، کلی تفاوت

میبرد. حاصل زندگی این شاعره مسلمان ۵ فرزند متعدد و مستول میباشد که هر کدام در سنگری به حافظت از دستاوردهای انقلاب اسلامی مشغولند. با ایشان مصاحبه ای ترتیب داده ایم که ذیلا میاوریم:

س: شما فکر میکنید انقلاب اسلامی ما تا کنون توانسته است مقوله هنر را تعریف و ارتباط آن را با انسان معنا کدو

مصطفی با خانم سیمیندخت وحیدی (شاعره)

تحولی که انقلاب در هد

عمدتاً این تحول و بازسازی در کدامیک دارد. در نتیجه این تحول و بازسازی را میتوان از رشته های هنری تحقق یافته است.

س - کوششها بی که امروز بنام هنر میشود بنظر شما ناشی از ضرورت و زمینه ای است که انقلاب اسلامی ما بوجود آورده یا نه، ادامه همان حدود فرض شده قبل از انقلاب است. یا هر دو لازم و ملزم یکدیگر میباشند؟

ج - در این سوال یک نکته برایم مهم است و آن نکته این است که گفته شد کوشش هایی که بنام هنر میشود، به این معنا که این کوششها هنر نیستند و بنام هنر عرضه میشوند. ولی به نظر من همه هنر هستند و این درست همان پاسخ سوال ۲ میباشد که گفتم هنر انقلاب دگرگون کردن فرهنگ بوده است. بخش دوم این سوال که مربوط به حدود فرض شده قبل از انقلاب است اگر منظور حدود فرض شده هنر در دوران قبل از اسلام و سلسله های مختلف سلطنتی میباشد که باید بطور گسترده در مورد آن صحبت کرد ولی اگر منظور هنر دوران پهلوی باشد تعلوی باز از آن

ج - بزرگترین هنر انقلاب اسلامی ما، احیاء شخصیت های نهضت افراد است، در این زره و همه توانستند شخصیت های گم کرده خوبیش را پیدا کنند. بطور کلی انقلاب اسلامی تاثیر عمده ای به فرهنگ نهاده است. ما الان بد هر مقوله که نگاه کیم میبینیم که به یک دگرگونی کلی رسیده ایم. فرض کید که شما قبلاً از زبان یک کودک چه شعر و سروش را میشنیدید. او میگفت: عروسک خوشگل من، شب شد لا لا کن. اما امروز او بعجاو خواندن شعر فوق، میخواهد: «به به چه حرف خوبی اشتب امام ما گفت... از توب و تانگ دشمن هرگز نمیهارا سیم»، «شمن خیال کرده ما نوکل بهاریم اما، امام ما گفت ما مرد کارزاریم». تا این اندازه فرهنگ مادگرگون شده، با توجه به قدرتنهای بزرگی مثل امریکا و شوروی و مژدوران مرتاج اتها در منطقه و در اطراف کشور میکوشند با موضع گیریهای خود به پیکر انقلاب ضربه بزنند. اما تاکنون توانسته اند ضربه جیران ناپذیری به انقلاب اسلامی بزنند، البته ضربه زده اند اما اتمامی ضربه هایشان

خانم سیمین دخت وحیدی خلوت سال ۱۳۱۲ در چهارم در خانواده ای مذهبی و متوسط دیده به جهان گشود. خانم وحیدی از سن ۲۰ سالگی آغاز به شعر گفتن نموده و نزد دانی خود که شاعری توان از زیره است بوده است اصول و قواعد شعری را فرا گرفته و برای تکمیل فن و شیوه ای کلام نزد فضلا و ادبیا به تحصیل بوده است. جنس که خود میگوید: افران از از زاده ای از ۱۳۴۵ و نزد یکی از استادی برده و ایشان در پاسخ چنین نوشته بوده اند:

دری هست بعضی و بعض وری
یکی پور است و دیگر پری
انشاء الله بزودی زیارت کنم

بهاریه ای چون مه انوی
خانم وحیدی میگفت: با پاسخ استاد به
ضعف و نقص بهاریه خوبی بی بردم و بعد با راهنمایی ایشان به تکمیل نقصه پرداختم. البته من هیچگاه خود را شاعر نمیدانم و اگر احیاناً در جمع فضلا و ادب اش را میجویم فقط بخطاطر بهره گیری از ادب و عرفان آنها میباشد و بخطاطر خوشة چنین از خرمان آن استادان سیمین دخت وحیدی در دوران رژیم سفراک پهلوی بخطاطر انتشار یکی از کتابهای شعرش نستکری و بازداشت گردید و این واقعه زمانی اتفاق افتاد که پسر وی نیز در زندان ساواک بسر

شیم لاله امشب از نگارستان حور آمد.

کل افسان گشت گل زاران، هم پیمان نور آمد.
نگاری نو از این روزن وطن را خوش تماشان کن
که دشمن خوبی‌پای خویش تادالان گور آمد.
بزن خنجر به پهلوی شب ظلمانی و بنگر
که براین کوی پیامن روشن از دوران دور آمد.
درخت ظلم می خشکد، گیاد خود، سر نوید
زار جشم مثراو، مان گل از زمان
تکن و فدا کن، از زمان
براهت از نگارستان
ز پیروزی ترا مگل داشت، در این زمان
زنا کامی عدورا شعله ها برخان حسر آمد
به چشمان فلق امشب جراج فتح روشن شد
شیم لاله امشب از نگارستان حور آمد.

آمدی تاخانه امید را بنیان شوی

نازینیا آمدی تا، جسم ما را جان شوی
با غ هست را عیبر آمیز و اعطر افسان شوی.
بر کبود آسمان بخت محروم‌لان شهر،
سرزیتی تا چون گل خورشید ها تابان شوی.
آمدی با شوق جانان در تجلی گاه عشق
آشنا با یارگردی می خبر از جان شوی
با سرود سرخ تکبیت هزاران گل شکفت
آمدی تاخانه امید را بنیان شوی،
بستر سرخ زمان را در نور دیدی چو باد
تا مگر ویرانگر کاخ ستمکاران شوی
بر هل آتش فکنی دفتر تمام را
آمدی چون صبح صافق بر جهان خندان شوی
آمدی ای پاسدار جبه حق، آمدی،
تا در این میعاد خونین یاور قرآن شوی.
بر کشیدن نهره ها از سینه سوزان خویش
تا به شهر شب گرایان تند و طوفان شوی
ای رحمت پاش و بر خیز از سردر بای جان
بر گویر تئنه سیمین خواهی از باران شوی.
سیمین دخت وحیدی

برخوردار باشد؟

ج - ما هم متعدد و مستولیم، هر کی در هر کاری که دارد مسئول است. یک کارگر در کارخانه یک کارمند در محل کار، مسئول است و باید کارش در مسیر حرکت انقلاب باشد. یک کشاورز در مزرعه باید در جهت رشد و تداوم انقلاب استین ها را بالا بزندو بذر بکارد. و یک شاعر گذشته از اینکه یک رسالت عام دارد. رسالت خاصی را نیز بر دوش می‌کشد. یک هنرمند باید مشوق و محرك باشد و باید بداند که چه زمانی مردم را تشویق و چه زمانی تحریک کند و به مردم چه جهیز بدهد. و نز اصل یک هنر صالح باشد و شاعر امروز شعری را بجهد پس از این که تو ان رزمندگان را چند بر زندگان نهادند و آنها محکمتر و استوارتر باشند بخند و بر عله زور و ظلم تلاش و مبارزه کنند. و این امکان ندارد جز با بهره گیری از فرهنگ غنی و سرشار از اوج فلاح اسلام و الهام از قرآن.

جن فرهنگ و هنر شیراز را میتوان نام برد. و شاهد بودیم که جن فرهنگ و هنر با چه محتوانی عرضه شد و بطور کلی در بعدهای دیگر هم با چه غالی و محتوانی عرضه میشدند. آن زمان اشاعه فرهنگ، فرهنگ مبتذل غربی بود و یک عدد ای هم اجیر شده بودند و از بیت الممال مردم مصرف کرده و به اشاعه فرهنگ پوچ و مبتذل غربی میپرداختند. و من را بطبعه ای بین هنر فعلی و هنر دوران پهلوی نمی‌بینم. هنر دوران پهلوی به نظر من قابل تجدید نظر است و باید روی آن تجدید نظر کلی شود.

س - نظر شما انقلاب چه تأثیری بر

ر آفرید (۲)

س - شما حساسیت شاعران مسلمان را در برخورد با فرم شعر قدیم و نیماتی ناشی از چه میدانید و حل این مسئله را چگونه می‌بینید؟

ج - اجمالاً عرض میکنم که حساسیت وجود ندارد، بحث سرشکل نیست، بحث سر محتوا می‌باشد. حالا اگر کسی نمیتواند شعری را در غالب نظم ارائه بدهد، در غالبهای دیگر عرضه بدارد. و اگر غالی ایم شعر پیدا بکند من در صلاحیت خود نمی‌بیشم که بگویم این شعر هست یا نه. و آنچه مسلم است نظم است و نثر، شعر خود یک هنر نیست، مجموعه‌ای از چند هنر است. یکی اینکه با اصول و قواعد شعری آشنا باشد که خودش هنر خاصی است که شاعر بتواند واژه‌های زیبا و بدیع انتخاب کند و یک محتوا ارزشمندی هم بدان بدهد و آنوقت به آن شعر می‌گویند. من شخصاً حساسیتی ندارم، زیرا که خودم انواع و اقسام شعرها را گفته و می‌گویم. ولی من معتقدم که محتوى باید خوب باشد. حالا در هر غالی که انسان توانایی داشت عرضه میدارد.

س - بنظر شما شعری که امروز بتواند

رسالت خود را به اسلام و دین خود را به جامعه ادا کند و در عین حال پویانی خویش را حفظ کرده، باید از چه خصوصیاتی